

Informacja nr 2

Camaldoli, 15 czerwca 2023 r.

Drogie Siostry, Droga Młodzieży w formacji, Przyjaciele Jezusa Mistrza i Współpracownicy w naszej misji, członkowie Rodziny Świętego Pawła,

z radością pragniemy podzielić się z Wami treściami z drugiego etapu naszej drogi kapitulnej, który przeszliśmy w tych dniach.

Od 9 do 11 czerwca odbyliśmy wirtualną podróż, odwiedzając różne rzeczywistości naszego Zgromadzenia rozproszone w świecie na pięciu kontynentach: w *wielkiej Afryce* (Burkina Faso, Demokratyczna Republika Konga i Republika Konga), *olbrzymiej Azji* (Filipiny/Tajwan/Hongkong, Korea Południowa, Japonia, Indie), *obiecującej Oceanii* (Australia), *udręczonej Europy* (Włochy, Watykan, Francja, Polska, Portugalia, Ukraina, Czechy), *obie Ameryki* (Meksyk, Chile, Wenezuela, Kolumbia/Ekwador, Argentyna, Irlandia/Stany Zjednoczone, Kanada).

To była wielka podróż, podczas której mogliśmy zobaczyć różnorodność i bogactwo języków, kultur, zasobów ludzkich, duchowych i ekonomicznych... tak wiele elementów układanki, które tworzą jedną mozaikę. Ta wielka podróż nie była jednak tylko podróżą wirtualną, ale była przeżywana we wzajemnym poznawaniu się pomiędzy siostrami, które w tym zgromadzeniu synodalnym reprezentują wszystkie Okręgi naszego Zgromadzenia.

Doszliśmy do wniosku, że wszystkie znajdujemy się na pokładzie tej samej łodzi, pokonując różne sztormy, które pojawiają się podczas wypełniania naszej misji w życiu. Na tej łodzi jest z nami Jezus, Zmartwychwstały Mistrz, a zatem nie powinniśmy się bać, że utoniemy. Wiara utwierdza nas przecież w przekonaniu, że razem z Nim łódź dotrze do

brzegu. Naszą historię, powołanie, misję spełnianą na pięciu kontynentach tworzą zarówno chwile światła, jak i cienie, słońce i deszcz (dokładnie tak, jak to jest tutaj w Camaldoli w tych dniach). Jest to historia bogactwa łaski wylanej na całe Zgromadzenie. Historia piękna, która sprawia, że pragniemy z radością śpiewać *Magnificat* razem z pokornym *Miserere*.

Każdego dnia w sali kapitulnej siostry z różnych Okręgów prowadzą modlitwę poranną; wszystkie czynią to z twórczą prostotą. Natomiast po południu, przed rozpoczęciem prac, oglądamy wspólnie, z głęboką wdzięcznością i wzruszeniem, historie naszych Sióstr Pionierek, które w różnych krajach stały u początków naszego Zgromadzenia. Są to filmiki przygotowane z okazji 100-lecia założenia naszego Zgromadzenia. Można je znaleźć na stronie internetowej: <https://www.pddm.org/-100anni/visual-story-telling/>.

Poniedziałek 12 czerwca poświęciliśmy na zapoznanie się z relacją instytucjonalną przedstawioną przez s. M. Micaela Monetti oraz na podzielenie się tym, co dla nas jest w niej ważne. Poniżej przytaczamy fragment tego tekstu:

„10 Kapituła generalna daje nam możliwość słuchania różnych głosów, które stanowią polifonię naszego zgromadzenia. Jest ona wyrażana bezpośrednio przez delegatki wybrane na tę Kapitułę.

Przedstawiając specyfikę każdego Okręgu, ukazują one jedność spełnianej misji: w tej części wiernego ludu Bożego, do którego należymy, będąc obecne pośród różnych narodów i kultur, stawać się obecnością żywą i działającą, aby Jezus Mistrz był coraz bardziej poznawany, kochany i naśladowany. Aby wszędzie mogło wznosić się uwielbienie skierowane do Boga, w pięknie i prawdzie”.

Natomiast 13 czerwca s. M. Giovanna Colombo przedstawiła relację ekonomiczno-administracyjną Zgromadzenia. Była to realistyczna analiza sytuacji, która w minionych sześciu latach została naznaczona pandemią, wojną w Ukrainie i w innych częściach świata, ubóstwem i niestabilną sytuacją społeczną w różnych krajach.

Jest to wezwanie do współodpowiedzialności i solidarności względem całego świata. „Trudności ekonomiczne i społeczne zawsze były obecne, ale w ciągu ostatnich sześciu lat ujawniły się w sposób bardziej widoczny. Nie mogą one jednak nam przeszkodzić w rozpoznaniu piękna i dobra, które możemy dostrzec w naszych wspólnotach i wokół nas, niezależnie od wszystkiego innego. Prośmy więc przez wstawiennictwo bł. Jakuba Alberionego i Matki Scholastyki, aby Boski Mistrz dał nam wielkie serce gotowe usłyszeć

głośny krzyk ludzkości, która odczuwa głód i pragnienie Boga, zwłaszcza w tej ciemnej godzinie historii. Aby dał nam odwagę całkowitego poświęcenia się Jego dziełom, pokorę, dzięki której będziemy mogły uznać nasze błędy, i siłę, aby rozpoczynać na nowo dzięki doświadczeniom i trudom pokonywanym każdego dnia. Ale przede wszystkim prosimy, abyśmy wzmocniły jedność (komunię) między różnymi Okręgami i wspólnotami, która sprawia, że możemy czuć się zjednoczone w miłości Ojca, Syna i Ducha Świętego.

Miałyśmy sporo czasu na podzielenie się naszym życiem, zarówno w różnych grupach językowych, jak też wszystkie razem w sali kapitulnej, wyrażając to, co w nas najbardziej wybrzmiało czy też dzieląc się inspiracjami, które Duch podsuwa każdej dla dobra całego Zgromadzenia. Dzieliłyśmy się tym z wielką wolnością, słuchając się nawzajem, we wzajemnym szacunku, mając do dyspozycji ściśle określony czas, który nasza Siostra pomagająca nam przy tej

Kapitulie wyznacza jak szwajcarski zegarek.

Drugi etap naszych prac kapitulnych zakończył się 13 czerwca nabożeństwem pokutnym. Przeżywałyśmy ten liturgiczny obrzęd w kaplicy, wykorzystując do tego schemat przygotowany z okazji 100-lecia założenia naszego Zgromadzenia, szczerze prosząc o przebaczenie i ofiarując je wzajemnie, czego symbolem było przekazanie sobie znaku pokoju na zakończenie tego nabożeństwa. Towarzyszyły nam podczas niego słowa z Księgi Powtórzonego Prawa: „Zachowaj w pamięci całą drogę przez pustynię, którą prowadził cię Pan, twój Bóg, w ciągu tych czterdziestu (stu) lat, aby cię nauczyć pokory i wypróbować oraz przekonać się, co jest w twoim sercu: czy będziesz zachowywał Jego przykazania, czy też nie” (Pwt 8, 2).

Od 14 czerwca nasza droga kapitulna przechodzi w nowy etap – oświecenia, o którym opowiemy Wam następnym razem.

Dziękujemy za wiadomości, które do nas przysyłacie wraz z zapewnieniem o Waszej modlitwie. Przyjmujemy je z wielką wdzięcznością i pozdrawiamy Was serdecznie w imieniu wszystkich sióstr kapitulnych!

Komisja informacyjna
s. Maria de La Paz Carbonari
i s. M. Emmanuela Viviano